

טענים מאוד

סיפור: קמביז קאקוואנד
ציורים מוהמד מהללאטי

היה היה פעם עכבר קטן שתמיד הביט
לשמייים. הוא לא הסתכל אף פעם לפניו
ולא השגיח לאן הוא הולך. לכן לעתים
קרובות היה נתקל במשהו ונופל.

ואז היה צועק: "ווי! ווי!" ואם הוא נפגע בידי
או ברגליו צרח "אוורך! אוורך!"

יום אחד העכבר הקטן הלך וכרגיל הסתכל לשמיים ואז נתקל
במשהו. היה זה משהו מוזר. זה היה עגול כמו אגוז המלך
והגיע לו עד למותניים.
העכבר הקטן נפל על הדבר המוזר והמקל שלמעלה על הדבר
המוזר פגע בראשו. זה כאב מאוד והעכבר הקטן צעק "אוורך!
אוורך! ווי!"

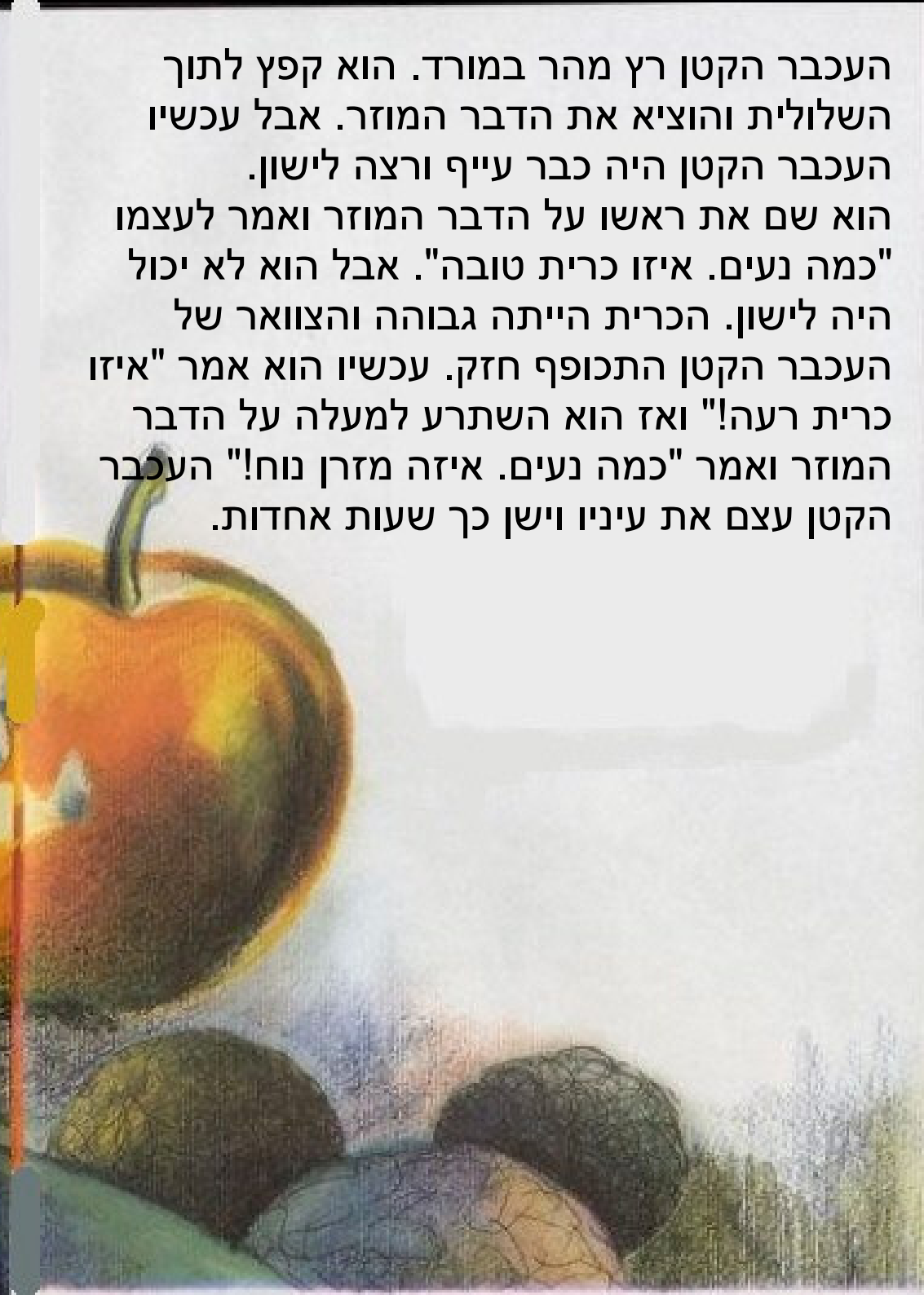
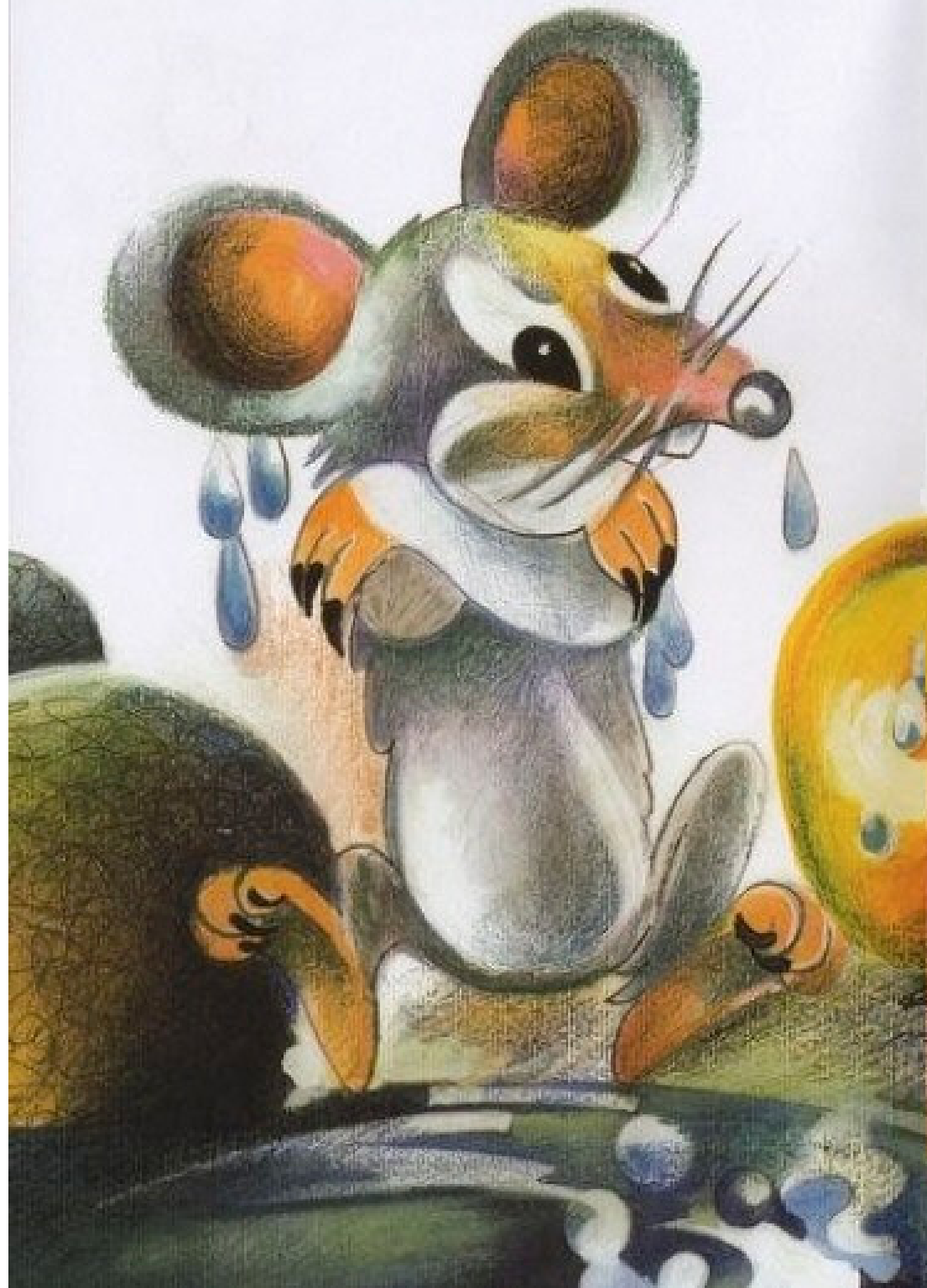
וכשהתאושש הוא ניגש לדבר המוזר ובדק אותו. זה היה צהוב
והייתה לו גומה למעלה. בגומה עמד מקלון קצר וקשיח. זה
המקל שפגע בראשו של העכבר הקטן.
העכבר הקטן ניגש עוד יותר קרוב וחקר בקפידה. הדבר המוזר
יכול היה להתגלגל כמו אגוז המלך, אבל הקליפה שלו הייתה
פחות קשה מזו של אגוז.
העכבר הקטן דחף את הדבר ואמר "הה-הה-הה". הדבר
המוזר התגלגל.
העכבר הקטן גלגל אותו, דחף אותו וסיבב אותו.
הוא הרא "הי-הי-הי לר-לר-לר!"

הדבר המוזר המשיך להתגלגל. כבר לא היה צורך
לדחוף אותו יותר. הוא הגיע למורד והתגלגל למטה.
העכבר הקטן רץ אחריו וניסה לעצור אותו, אבל הדבר
המוזר עלה עליו והפיל אותו. העכבר הקטן קם מהר
ורץ אחריו אבל הדבר המוזר התגלגל מהר במורד.
ובקצה המורד הייתה שלולית מים. הדבר המוזר נפל
לתוכה והתיז מים סביב.

העכבר הקטן רץ מהר במורד. הוא קפץ לתוך
השלולית והוציא את הדבר המוזר. אבל עכשיו
העכבר הקטן היה כבר עייף ורצה לישון.
הוא שם את ראשו על הדבר המוזר ואמר לעצמו
"כמה נעים. איזו כרית טובה". אבל הוא לא יכול
היה לישון. הכרית הייתה גבוהה והצוואר של
העכבר הקטן התכופף חזק. עכשיו הוא אמר "איזו
כרית רעה!" ואז הוא השתרע למעלה על הדבר
המוזר ואמר "כמה נעים. איזה מזרן נוח!" העכבר
הקטן עצם את עיניו וישן כך שעות אחדות.

המוזר הזה הוא כדור גדול.

העכבר הקטן הלך אחרה צעדים אחדים ואז רץ ובעט
חזק בכדור הגדול. הכדור הגדול לא זז בכלל,
אבל הרגל של העכבר הקטן נפגעה. הוא תפס את רגלו
בכפיו וזעק "אוך! אוך! אוך!" וכשאר הכאב עבר הוא
טיפס על הדבר המוזר.

העכבר הקטן נראה כמו מגל של הירח.
הוא התנער, הוא התגלגל כמה פעמים
על הארץ ועשה כמה קפיצות עד
שהרגיש שוב כמו קודם. אז ניגש שוב
לדבר המוזר ונשען עליו.
הוא לא ידע מה לעשות בו וחשב הרבה,
הרבה זמן. בסוף אמר "הי! הדבר

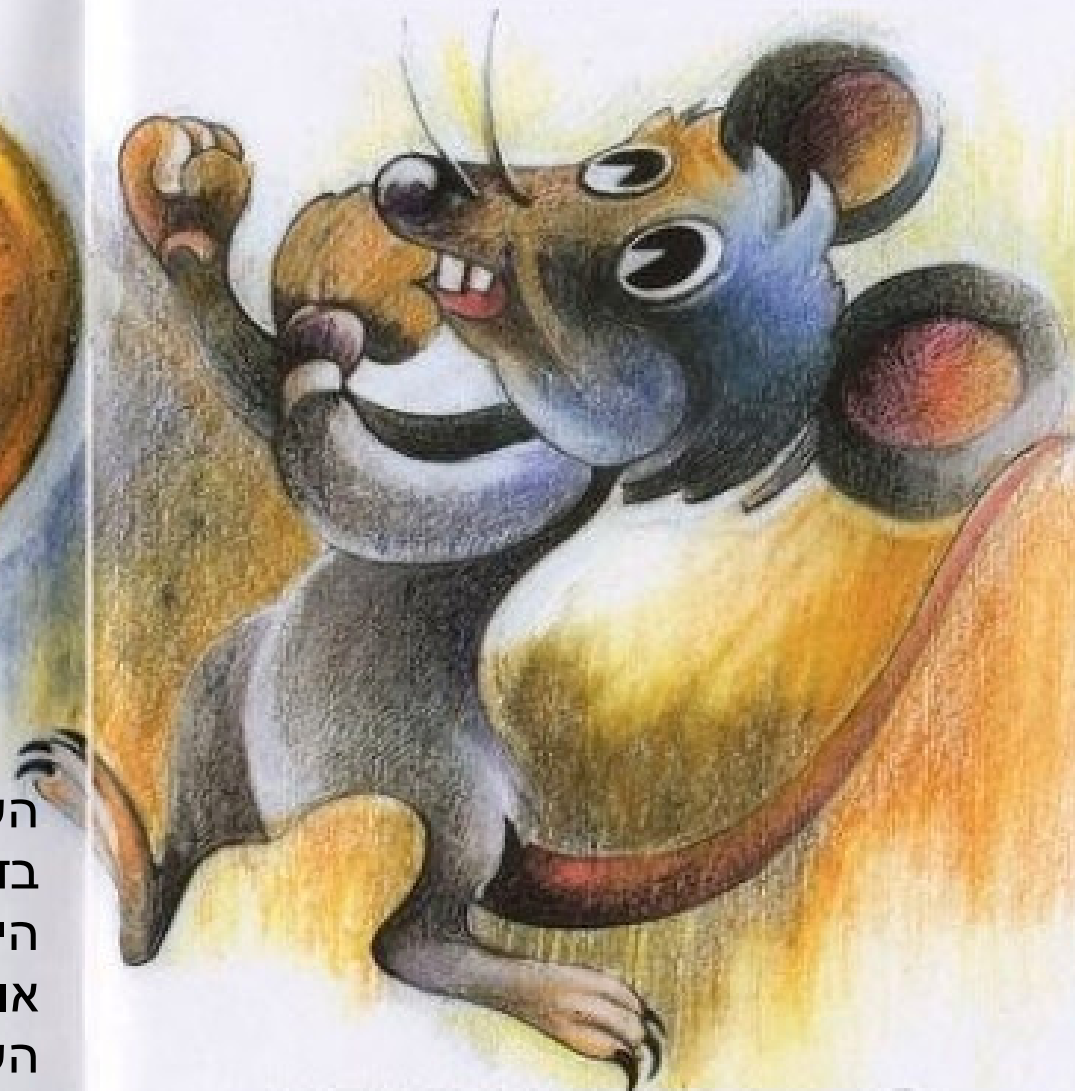
הוא החזיק את הדבר המוזר בידי
ואמר "קליפ-קלאפ, קליפ-קלאפ"
קדימה, קדימה סוסי הטוב!
אבל הדבר המוזר לא היה סוס טוב.
הוא לא זז בכלל.

העכבר הקטן ירד ממנו התחיל לחשוב. הוא
חשב הרבה, הרבה זמן. הוא התיישב מול
הדבר המוזר וחשב עוד.
בסוף אמר: "זהו! זה שק אגרוף! כמה נאה.
איזה שק אגרוף טוב." הדבר המוזר נעשה
לשק אגרוף והעכבר הקטן התאמן עליו. הוא
חבט וחבט בו עד שידיו התחילו לכאוב. ואז
קרא שוב "איזה שק אגרוף רע!" והמשיך
לחבוט בו. וכשידיו כאבו מאוד זעק "אוור!
אוור שק אגרוף רע! ידיי כואבות." אבל
המשיך להתאמן למרות שבכה מכאבים.

העכבר הקטן כעס מאוד. בסוף כעס כל כך שנשך בדבר המוזר. אמנם ידיו כאבו אבל הדבר המוזר היה טעים מאוד. הפעם קרא העכבר הקטן "אוור, אוור! כמה יפה! אוור! אוור! אבל טעים!"
העכבר הקטן היה רעב והתחיל לאכול את הדבר המוזר. הוא אכל עד שעשה בדבר המוזר חור גדול. ואז ראה מהצד השני עוד עכבר קטן שאכל את הדבר המוזר ואמר לעצמו "כמה נאה! איזה תפוח טעים!"

כשהעכבר הקטן שמע את דבריו של העכבר
השני השתומם מאוד.
הוא אמר "אז זה היה תפוח?!"

וברוב אושר נתן נגיסה גדולה.